

Regd. No. 2975

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமானுஜன் 317

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

SRI RAMANUJAN

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

Editor:

P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHIPURAM-631503.

வருஷச் சந்தா ரூ. 10.

ஜீவியச் சந்தா ரூ. 100

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

பெருளாளன் பெருந்தேவத்தாயார்
திருவடிகளே சரணம்.ஆழ்வாரெட்டுப் பெருளாளர்
திருவடிகளே சரணம்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி*
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாகு
முய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி*
செய்யமறை தன்னு—னே சேர்ந்து.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

1974 ஸ்ரீ கார்த்திகை மாத வெளியீடு

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் சந்தா வரவுகள்

சென்றாண்டின் தொடர்ச்சி.

ஸ்ரீமாண்கள்

G. ராஜாமணி, கடலூர்
ஜீவியச் சந்தா ரூ. 100

M. K. ராமசாமி, New Delhi
T. S. A. K. Sabha, Madras-44
S. Venkataakumar, Advocate,
Madras-11

R. அனந்தாசாரியர்; அம்பலம்மடு

T. முனுசாமி ரெட்டியார் அச்சிறுபாக்கம்

R. செளரிராஜன், ஸ்ரீரங்கம்

P. S. திருவேங்கடாசாரியர், புது தில்லி

K. கோபாலன் B.A., B.L., Hyderabad

பங்கம் ஜானகி, ஆழ்வார் திருநகரி

P. ராமஸ்வாமி, திருச்சி

K. வெங்கடராமாநுஜம், திண்டுக்கல்

ஸ்ரீமதி L. பர்வதம்மாள், உடுமலைப்

பேட்டை

ஸ்ரீமாண்கள்

M. S. வெங்கடாசாரியர் சென்னை-5

A. ரங்கநாத ஐயங்கார் மதுரை

G. வெங்கடாசலம் செட்டியார் ஈரோடு

M. R. சேஷாத்ரி ஐயங்கார் சென்னை-1

Dr. S. வேணுகோபாலன் சென்னை-4

K. V. திருமலாசாரியர் சென்னை-33

சாமு ஐயங்கார் சேத்தூர்

A. ரங்கமன்னார் புது தில்லி-23

K. M. ரங்கசாமி ஐயங்கார்,

ஸ்ரீபெரும்புதூர்

K. ஜகன்னாதாசாரியர் திருச்சி-16

Rao Sahib S. நாகவ ஐயங்கார்,

சென்னை-17

K. A. பார்த்தசாரதி, சென்னை-44

திருப்பாவை உபந்யாஸங்கள்

(திருச்சியிலும் - புதுவையிலும்)

ஸ்ரீமான் K. P. S. சுந்தரராஜன் செட்டியாரைத் தலைவராகவும், ஸேவாரத்
தலம் ஸ்ரீ M. R. கண்ணபிரான் நாயுடுவைக் காரியதரிசியாகவும் பெற்ற திருச்சி
திருக்கச்சிநம்பி ஸபையின் சார்பில் 19-வது ஆண்டு திருப்பாவை உபந்யாஸம் (திரு
மதி அம்மாக்கண்ணு அம்மையார் திருமண மாளிகை, சின்ன செட்டித் தெரு,
திருச்சி-8). ஸ்ரீரங்கம் வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. S. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் M. A.
அவர்களால் 16-12-74 முதல் 14-1-75 வரை மாலை 7-30 முதல் 8-30 வரை
செறப்புடன் நடைபெறும்.

ஸ்ரீமான் உ. வே. W. S. ராமாநுஜாசாரியரின் நன்முயற்சியால் புதுவையில்
ஸ்ரீ வரதராஜப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் 16-12-74 முதல் (ஒருமாதம்) இரவு
7 மணியளவில் திருப்பாவை உபந்யாஸம் மயிலை வித்வான் - செந்தமிழ் வேதியர்
ஸ்ரீமான் உ. வே. குமாரவாடி சே. ராமாநுஜாசாரியரால் நிகழ்த்தப்பெறும்.
15-12-74 இரவு 7 மணிக்கு திரு N. சேதுராமன் (Ex.M.P. அவர்கள் திருப்பாவை
அவதாரிகையைத் தொடங்கி வைப்பார்கள். 16-12-74 இரவு 7 மணிக்கு திரு
B. துரைசாமிநாயுடு அவர்கள் திருப்பாவை உபந்யாஸத்தைத் துவக்கிவைப்பார்கள்.

ஆசிரியர்:

மஹாமஹிமோபாத்யாய ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்.

15-12-74

ஸம்புடம் 27

ஆனந்தஸ்ரீ கார்த்திகை மாத வெளியீடு

ஸஞ்சிகை 5

கார்த்திகைத் திங்களநாயகம்

இந்த ஸ்ரீராமாநுஜனிதழ் கார்த்திகைமாத வெளியீடாக வெளிவருகின்றது. கார்த்திகைமாதம் என்றவுடனே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களனை வர்க்கும் திருமங்கையாழ்வார் தாம் முன்னம் நினைவுக்கு வருவர். அடுத்தபடியாகத் திருப்பாணாழ்வாரையும் நினைப்போம். எண்ணிக்கையில் அதிகமான பாசுரங்களைப் பாடிய ஆழ்வார் யாவர்? எண்ணிக்கையில் மிகக் குறைந்த பாசுரங்களைப் பாடிய ஆழ்வார் யாவர்? என்று வினவினால், முதல் வினாவுக்குத் திருமங்கையாழ்வாரையும், இரண்டாம் வினாவுக்குத் திருப்பாணாழ்வாரையுமே விடைபடக்கூற வேண்டும். இவ்வாழ்வார்களிருவரும் ஒரே மாதத்தையே தங்கள் அவதாரத்திற்கு உரியதாகக்கொண்டதும், அடுத்து நிற்கும் நஷைத்திரங்களையே கொண்டதும் விசேஷித்துக் குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

திருப்பாணாழ்வாருக்கு முந்தினவரான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் தமது இரண்டாவது பிரபந்தமான திருப்பள்ளி யெழுச்சியைத் தலைக்கட்டும்போது *அடியார்க்காட்படுத்தாய்* என்றார். அவர்க்கடுத்தவரான திருப்பாணாழ்வார் கமலா பிரபந்தத்தைத் தொடங்கும்போது *அடியார்க்கென்னையாட்படுத்த நிமலன்* என்றார். இவ்வாழ்வார் தமது பிரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டும்போது *என் அழநினைக்கண்டகன்கள்* என்றார்; இவர்க்கு அடுத்தவரான திருமங்கையாழ்வார் (ஆரா) அரது என்றே திருநாமம் கொண்ட பெருமானை நினைத்து, தாம் பிரபந்தம் தொடங்கும்போதும் தலைக்கட்டும்போதும் *சூழ்புனற் குடந்தையேதொழுது* சூழ்புனற் குடந்தையே தொழுமின்* என்றும், *தண்குடந்தைக் கிடந்தமாலை* என்றும் அப்பெருமானுறையுங் கோயிலைக் கூறினர். இதெல்லாம் ஒரு ஸங்கேதத்தினாலாயதன்று. தெய்வ வாக்காகையாலே தெய்வவசமாகக் கூடுவதாமத்தனை. நம்மாழ்வார் இவ்

விபூதியில் நின்றும் நித்யவிபூதிக் கெழுந்தருளி *வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணி மண்டபத்து அந்தமில்பேரின் பத்தடியரோடிருக்கும்போதும் * ரூடந்தை யெங்கோ வலன் * என்று திருக்குடந்தை யெம்பெருமானை நினைத்தபடியாலே இவ்வாழ்வாரும் திருக்குடந்தையையே முதலிட்டாரென்னும்படியானதும் தெய்வவசமானது.

திருமங்கையாழ்வார் பேசிய கதைகள் 3

திருமங்கையாழ்வார் அநுஸந்தித்த கதைகளில் மற்று எந்த ஆழ்வாரும் அநுபவியாமல் இவரொருவரே அநுபவித்ததென்னலாம்படியான கதை எது? என்று கேட்டால், பெரிய திருமொழியில் (5-8.) * ஏழையேதலன் பதிகத்தில் *வாதமாமகன் மற்கடம் விலங்கு* என்கிற இரண்டாம் பாட்டிலும், *மாகமாநிலம் முழுதும் வந்திறைஞ்சும்* என்ற ஐந்தாம் பாட்டிலும், * துளங்குநீண்முடியரசர் தங்குரிதில்* என்கிற ஒன்பதாம் பாட்டிலும் அநுஸந்தித்துள்ள கதைகள் மூன்றும் அபூர்வமானவை; இவ்வாழ்வாரொருவரே அநுஸந்தித்தவை. *ஏழையேதலன் கீழ்மகனென்னுது* என்ற முதற்பாட்டி லநுஸந்தித்த கதையும் அபூர்வமானதுதானே — என்னவேண்டா; பெரியாழ்வார் திருமொழியில் (3-10-4.) *கூரணிந்த வேல்வலவன் குகனோடுங் கங்கைதன்னில், சீரணிந்த தோழகை கொண்டது மோரடையாளம்* என்றுள்ள பாசரம் காண்க. அதில் *சீரணிந்த தோழமை என்றதைத்தான் திருமங்கையாழ்வார் *ஏழையேதலன் பாசரத்தினால் விவரித்தருளினார்—என்றுணர்க. மேலெடுத்த மூன்று பாசரங்களில் அபூர்வமென்னப்பட்ட மூன்று கதைகளின் விவரணம் வருமாறு.

வாதமாமகன்மற்கடம்விலங்கு மற்றோர்சாதியென்னுழிந்திலே* உகந்து காதலாதரம் கடல்னும்பெருகச் செய்தகனினுக்கில்லைகம்மாறென்று* கோதில்வாய்மையினுயொடுமுடனே உண்பன்நானென்றவொன்பொருள்* எனக்கும் ஆதல்வேண்டுமென்றடியிணையடைந்தேன் அணிபொழிந்திருவரங்கத்தம்மானே (2)

ராவண ஸம்ஹாரமான பின்பு விபீஷணன் முதலிய அரக்கர்களோடும் ஹனுமான் ஸுகீவன் முதலிய வானரர்களோடும் ஸீதாலக்ஷ்மணர்களுடனும் புஷ்பக விமலாத்திலேறி ஸ்ரீராமபிரான் ஆகாயமார்க்கமாக அயோத்திநகர் நோக்கி மீண்டெழுந்தருளுப்போதுகங்காநதியும் யமுநாநதியும்சேருமிடமானபிரயாகையில் வளிக்கின்ற பரத்வாஜ முனிவரது விருப்பத்தின்படி அவராச்ரமத்திலிறங்கி ஸேனைகளுடன் அங்கு விருந்துண்ணச் சம்மதித்து நின்றவளவிலே பரத்வாஜமுனிவர் தமது தவப்பெருமையால், அத்திரளிலுள்ளா ரெல்லார்க்கும் வேண்டியவளவு உண்கலங்களை யுப உணவுகளை யுப்தெய்விகமாகவருவித்து வெகுஸம்ப்ரமமாகவிருந்து செய்தனர். அநங்ம ராமனும் அவனைச்சார்ந்தவரனைவரும் தம் தமக்கென்று பரிமாறியவாழையிலேயில் உண்ணுகிறபொழுது, ஏற்கெனவே தண்ணைகடந்துவிடுகின்றதென்று பரதன் வருந்தித் தீக்குதித்து உயிர் துறந்துவிடுவனோ வென்பதைச் சிந்தித்து, தாம் மீண்டெந்த செய்தியைப் பரதனிடஞ்சொல்லி அவன் கருத்தை உணர்ந்துகொண்டு விரைந்துவருமாறு அனுப்பப்பட்டுப் பரதனிடஞ்சென்றிருந்த அனுமன் அனுக்குச் செய்தி கூறி மீண்டனனாக, அச்சமயத்தில் அனுமானுக்காக

முனிவன் தனியே ஓர் லயையமறுபடியும் வருவிச்சு வண்டாதபடி ஸ்ரீராமன் அனுமனைக்
 தனது எதிரில் இருந்து தனது இலையிலேயே ஒருபகுதியில் உண்ணும்படி நியமித்து
 அங்ஙனமே அனுமன் சில பழங்களை ஸஹபோஜனஞ் செய்கனன் என்ற வரலாறு
 இங்கு அறியத் தக்கது. இராமபிரான் அனுமானுடன் ஸஹோபாஜனஞ் செய்க
 செய்தி வாஸிஷ்ட ராமாயணத்திலுள்ள தென்பர்: (அந்நூல் த்ஞாகவாஸிஷ்டக் கி
 னுப வேருனது; ச்லோகந்தோ றும காயத்ரியின் அக்ஷரங்களை யறைய மகலெழுக்
 தாகக் கொண்டு தொடங்குவது.) ஆசார்யஹ்ருகயத்தில் "மீலச்சனாம் பக்தாநை
 னாம்" இது ரதியான 85-ம் ஸுத்தத்திற்— "தூது நொமிங்கு நடங்கு வந்தவர்
 னுடைய ஸம்யக் ஸகுண ஸஹோபாஜனம்" என்ற விடத்து விராக் கொள்கையில் "உப
 காராய ஸுச்ரீவே ராஜ்ய காங்க்ஷி விபீஷண: நிஷ்காரணை வநாநாக் தக்துக்
 யம் ஸஹோபாஜனம்" என்று திரவள்ளம்பற்றிக் கோடில் வாய்வாயினையொடு
 முடனே உண்பனானென்ற பெருமானோடு பண்ணின ஸஹோபாஜனம்" என்று
 மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த ஸ்ரீஸுத்தியில் உகாஸரிக்கப்பட்டிருள்ள வசநம்
 வாஸிஷ்ட ராமாயணத்திலோ பாக்மோத்தரத்திலோ உள்ளதென்று பெரியோர்
 கூறுவர். அந்த வசனத்தின் கருத்தாவது— ஸுச்ரீவன் விபீஷணன் மகலானவர்கள்
 ஓவ்வொரு ப்ரதிபாயோஜனத்தை விரும்பிச் செய்காங்கன்: அங்ஙனம் ரீதியான
 மான் ஒருவனே அந்நயப்பாயோஜனத்தை உகரினதைவால் அவனை உடனொப்பித்
 நமக்கு என்றது என்பகாம். ஆசார்ய ஹ்ருகயக்கி வநனிச்சுப்ரம் ரீதியை
 நோக்குமிடத்து ஸ்ரீராமன் அனுமானை ஸஹோபாஜனம் செய்காநினைவிளங்கும்.
 மாகமானிலமுழுதும்வந்திதைறஞ்சும் மலாடிக்கண்டமாமரை யாளன்
 தோகைமாமயிலன்னவரின்பம் துற்றிலாமையிலத்த! இங்கொழிந்து
 போகம்நீயெய்திப்பின்னும்நம்மிடைக்கே போகுவாயென்றபொன்னந்நெனக்கும்
 ஆகவேண்டுமென்றடியிணையடைங்கேன் அணிபொழில் கிருவாங்கக்கர்மானே.
 கோவிந்தஸ்வாமி யென்பாரென பிராமணன் இதிறு ஸ புராணங்களைப் பல
 காலுங்கேட்டு அதனலை கண்ணபிரானுதைய பால்ய ச்சஷ்டி கங்கையையும் ராஸ
 ச்ரீடை [குரவைகோத்தல்] முதலிப கிருவினையாடல்களையும் ஸாக்ஷி க்காக்கண்டு
 களிக்கக் கருத்துக்கொண்டவனாம், 'இதை எம்பெருமான் பக்கம் நம் பிரார்த்தித்
 தால் அப்பெருமான் அந்ந செய்காந்நறயில்லை' என்றெண்ணி 'ஊன்வாடவுண்
 னது உயிர்காவலிட்டு உடலிற் பிரியாப்புலனைந்தும் நொந்து தான்வாடவாடத்
 தவஞ்செய்கையில், எம்பெருமான் இவனது நினைவின்படி கருஷ்ணவதாரக்ருத்
 யங்களையெல்லாம் அவ்வண்ணமே ஸாக்ஷித் கரிப்பித்து 'இன்னமு உனக்கு வேண்டு
 வதென்?' என்று கேட்டருளினன்; அதற்கு இவன் 'கேவரீ போடுகூடவே அத்தாணிச்
 சேவகனாபிருந்து நிக்யாநுபவம் பண்ணிக் களிக்க விரும்பியிருக்கின்றேன்' என்றான்;
 இவ்ன்றான் வாயாலே இங்ஙனே கூறினனாயினு உள்நுவுருவ்விற் நெல்லாமுடனிருந்தறிய
 மேம் பெருமான் அவனுடைய நாடியிலுள்ள உண்மைகருத்தை உள்ளபடியே கண்
 டறியவல்லவனாதலால் 'இவனுக்கு நம்மோடு நிக்யாநுபவம் பண்ணுகைதான் உண்
 மையான விருப்பமோ?, என்று ஆராய்ந்து பார்த்தான்; பார்த்ததில், 'இவனுக்கு
 சப்தாதிவிஷய போகங்களில் இன்னமும் நசை விட்டபாடில்ல' என்றறிந்து, அந்
 தனா! நீ இன்னம் சிறிதுகாலம் இந்நிலத்திலேயேயிருந்து விஷயபோகங்களை ஆசை

தீர்ச்செய்து தலைக்கட்டி, பின்பு நம்மோடே வரக்கடவாய், என்றருளிச்செய்து அந் தார்த்தான மடைந்ததாக ஒரு இதிஹாஸமுண்டு; ...

துளங்குநீண்முடியரசர் தங்குரிசில் தொண்டைமன்னவன் திண்டி ஹலோருவற்கு உளங்கொளன்பினோடி ன்ருள்குரந்து அங்கோடுநாழிகையேழுடனிருப்ப வளங்கொள்மந்திரம்மற்றவற்கருளிச்செய்தவாறு அடியேனறிந்து உலக மளந்தபொன்னடியேயடைந்துயந்தேன் அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே!

சோழநாட்டரசனுடைய குமாரனும், தொண்டைநாட்டரசனுமான தொண்டைமான் சக்கரவர்த்தி திருவேங்கடமலையில் எம்பெருமானையடுத்து மிக்க பக்தியுடனே சிந்தித்து வந்தித்து வாழ்த்தி வழிபாடுசெய்ய, திருவுள்ளமுகந்த அத் திருவேங்கடமுடையான் பெய்த தொண்டனான அவ்வரசனை நண்பனாகக்கொண்டு அவன் வரும்பொழுதெல்லாம் தனது அர்ச்சாவதார வரம்பைக் கடந்து அவனுடன் பேசுவனாயின னென்றும், அவ்வரசனுக்கு அஷ்டாஷ்டர மஹாமந்த்ரத்தையும் அதன் அருமையான பொருள்களையும் மற்றும் பல ஹிதங்களையும் உபதேசித்தருளி னதுமன்றி, அவனுக்குப் பலக வெல்லுதற் பொருட்டுத் தனது சங்கசக்ரங்களையும் கொடுத்தருளினனென்றும், அவ்வரசன் அந்தப்பெருமானுக்குக் கோபுரம்மண்டபம் திருமதித் முதலிய திருப்பணிகள் செய்தனென்றும் ப்ரஸித்தமான வரலாறுஅறிக.

திருப்பாஹுழ்வார் திருவாக்கில் சிறியதோர் அநுபவம்

இவ்வாழ்வார் அருளிய அமலனாதிபிரானில் நான்காவது பாகரத்தில் மூன்றா மடி *மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடரங்கத்தம்மான்* என்பது. இங்குக் கூறிய வண்டும் மயிலும் ஸ்ரீரங்கநாதனே யென்று பட்டர் திருவுள்ளம் பற்றுகிறார். அவர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் (சுலோ. 10) ஸக்ஷமீகல்பலத்தாத்துங்கஸ்த நஸ்தபகசஞ்சல:, ஸ்ரீங்காஜப்ருங்கே: மேரமதாம் பாநஸாம்புஜே என்ற சுலோகத் தில் ஸ்ரீரங்கநாதன் வண்டாகவும், மேலே (சுலோ. 41) ஸ்ரீரலயஸமயஸுப்தம்...அநு சிகிநி சிகிவ காரீடஸி ஸ்ரீஸமக்ஷப என்ற சுலோகத்தில் அப்பெருமானே மயிலாக வும் கூறப்பட்டிருப்பது காண்க. ...

சென்னையில் திருப்பாவை

ஸ்ரீராமா நுஜன் பத்திசாதிபரான ஸ்ரீமத் P. B. A. ஸ்வாமி 1931ல் சென்னை யில் தொடங்கிய திருப்பாவை ப்ரவசனம் மார்கழிதோறும் இடையறாது நடந்து வருகிற முறையில் இவ்வருஷமும் 16-12-74 கிங்கட்கிழமை தொடங்கி தினந் தோறும் மாலை 6 மணி முதலாக G. T. கோவிந்தப்ப நாயக்கன் வீதியில் உப்பட்டே ஆழ்வார்செட்டி சாரிடி ஹாலில் நடைபெறுகின்றது. ஆகவே மார்கழி முழுதும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு விலாசம்:—

SRI P. B. ANNANGARACHARIAR,

48, 49, Govindappa Naicken Street,

G. T. MADRAS-1-600001.

இங்ஙனம்:—

தி. அ. அனந்தாழ்வான்.

கீர்த்திமூர்த்தி. ஸ்ரீமத். காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி (அற்புதமான கனவிலநுபவம்)

அடியேன் வெகுநாளாகவே இரவில் உறக்கமற்றிருக்கிறேனென்பதை ஆப்தர்கள் அறிவார்கள். திவ்யரபந்த மஹானிதியும், (ஸம்ஸ்கருதத்தில்) ஸர்வ சாஸ்த்ரார்த்த ரத்நாவளியும் எழுதத் தொடங்கினபின்பு வேறு எந்த சிந்தனையுமின்றிக்கே அல்லும் பகலும் அதுவே பணியாக இருந்துவருகிறேன். தூக்கம் வராவிட்டாலும் இரண்டு மணிகாலமாவது படுக்கையில் சாய்ந்துகிடக்கவேண்டுமென்று டாக்டர் கட்டளையாதலால் பகலில் ஒரு இரண்டு மணிகாலமும் இரவில் ஒரு மூன்று மணிகாலமும் அங்ஙனே கிடக்கிறேன். மற்றபோதெல்லாம் பெரும்பாலும் என் தலையெழுத்துப்படி ஏதோ எழுதிவருகிறேன். எழுதுவதெல்லாம் மறுநாளே அச்சாகி வருகிறது. அடியேன் வரையில் காதி தப்பஞ்சமில்லாமை எம்பெருமான் திருவருளே. (அல்லது) ஆப்தர்களின் அருளே. பகலில் எழுதுவதிற்காட்டிலும் இரவில் எழுதுவதே மிக்க மனமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. விஷயங்களும் விசேஷமாக ஸ்பரிப்பது அப்போதுதான். இரவு 9 மணியிலிருந்து 12 மணிவரை டாக்டர் கட்டளையை ஒரு வாறு நிறைவேற்றிவிட்டு, படுக்கையிலிருந்துகொண்டே எழுதத் தொடங்கினால் 5 மணிவரையில் 30 ஸைடுக்குக் குறையாமல் எழுதியாகிறது.

இதெல்லாம் இங்கெழுதுவது பெருமையைக் காட்டிக்கொள்ளும் முறையின்றி; எனது தினசரியைத் தேரிநுகொள்ள விரும்பும் பலகால் கடிதமெழுதும் அன்பர்களின் மனச்சாந்திக்காகவத்தான். அவரவர்களுக்குத் தனித்தனியே எழுதமுடியாமை.

இரவு 9—12 மணியிடைையில் ஸ்வல்ப நித்திரையில் கனவுதான் அதிகம். பலபல ஆப்தர்களைக் கனவில் கண்டு களிக்க நேரும். ஸ்ரீமதுபயவே. என்கிற பட்டத்திற்குப் ப்ர்தாந லக்ஷயபூதரான (வைகுண்டவாஸி) காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி இன்றிரவு கனவில் ஸேவைவஸாதித்த அதிசயத்தை இங்கு விஜ்ஞாபிக்கிறேன். 9—12—74 இரவு 12 மணிக்குள் கண்ட கனவை உடனே எழுந்து 12-20க்கு இக்கட்டுரை எழுதுகிறேன். ஆகவேதான் “இன்றிரவு கனவில்” என்றெழுதலாயிற்று. சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமிபை முதன்முதலாக நான் ஸேவிததது காரப்பங்காடு அக்ரஹாரத்தில். ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயராஸ்தானத்தை யலங்காரத்தருளியிருந்த (மஹாவித்வான்) தேச வரதாசார்ய ஸ்வாமியின் திருக்குமாரரான [வர்த்தமார] ஸ்ரீமத் தேச ரங்கராஜாசார்யர் என்றைக்கு ஜலித்தாரோ அன்றைக்குத்தான் எனபது திடமான ஞாபகம். அதற்குப் பிறகு ‘சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமியை கோயில் முதலான பள்ளிவிடங்களில் பலகால் ஸேவிக்கப் பெற்றிருந்தாலும் முதன் முதலாக ஸேவிக்கப் பெற்றது காரப்பங்காட்டில். அன்றைய திருக்கோலம் சிறிதும் மாருமல் இன்று கனவில் ஸேவைவஸாதித்தபடி. *தொல்லையின்பத்திறுதி கண்டேன்

— இன்றிரவு கண்டகனவின் வரலாறு —

“யுவாஸ்யாத் ஸாது யுவாத்யாயக:” என்கிற உபநிஷத்வாக்யம் அதிகம்பீரமாகச் செவிப்படுகிறது. உடனே சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமிபு அம்மாஞ்சி

ஸ்வாமி யென்கிற வேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியுடன் என்னெதிரே ஒரு நாற் காலியில் வீற்றிருந்து ஸேவை ஸாதிக்கிறார். உடனே அடியேனெழுந்து ஸேவித்துவிட்டுத் திருமலையில் நின்றும் எழுந்தருளுகிறபடியோ? என்கிறேன். ஆமாம் என்று ஸாதித்துவிட்டு, கையிலுள்ள ஸ்ரீ ராமா நுஜன் ஸஞ்சிகையைப் பிரித்துக் காட்டி 'இதில் முக்கியமானபாசுரம் விடுபட்டுவிட்டதே, ஏன்?' என்று கேட்டருளினார். 'எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான பாசுரங்கள் விட்டிருக்கும்; ஸ்வாமி திருவுள்ளம் பற்றுகிற பாசுரம் எது?' என்று வினவுகிறேன். ஸ்வாமி புன்முறுவலுடன் 'உன்மனத்தாலென்னினைந்திருந்தா யென்கிற பாசுரம்- என்று உரக்க ஸாதிக்கிறார். அப்போதடியேன் விஜ்ஞாபிக்கிறேன்—உகர வரிசையில் அப்பாசுரம் இடம்பெறவேண்டிய இடம் இன்னும் வரவில்லையே, அதற்கு உரிய இடத்தில் அதுவராமலிராது—என்றேன். அதற்கு ஸ்வாமி "உகரம் தொடங்கும்போது அந்தப்பாசுரந்தான் முதல் ஸ்தானம் பெறவேண் டும்" என்று ஸாதித்துக்கொண்டே புறப்பட்டெழுந்தார். கண்ணும் விழித்தது.

அன்பர்கள்! ஸ்ரீஸ்வாமி இடையிடையே ஸாதித்த சிலபல வார்த்தைகளை அடியேன் இங்கு எழுதவில்லை. உள்ளத்துள்ளே உன்னியுன்னி யுகக்கின்றேன்; அது போதும். * உன்மனத்தா லென்கிற பாசுரத்தை ஸ்ரீ ஸ்வாமி நினைவூட்டா திருந்தால் மஹாநிதியில் அது விடுபடவுங்கூடும். ஸ்ரீ ஸ்வாமிநியமித்தவுடனே அதை எழுதிவிடவேணு மென்னுமாசையினால் இப்போதே (அதாவது 9—12—74 இரவு ஒரு மணிக்கு — இந்தவியாஸம் எழுதினகையோடே ஒருவாறு எழுதிவிட்டேன். (அதையும் சிறிது விஜ்ஞாபிக்கிறேன்.)

"தென்னாடு வடநாட்டுத் திருப்பதி யாத் திரை" என்ற மட்டமிட்டு முன்று மாதமாய் திவ்ய தேசாநுபவவியாஸமொன்று எழுதி வெளியிட்டுவருகிறேனல்லவா? அதில், திருவல்லிக் கேணி தொடங்கி எழுதவேண்டியிருந்தது. திரு வல்லிக்கேணி, திருவெவ்வனூர், திருநின்றவூர், திருநீர்மலை, திருக்கடன்மலை—ஆகிய திருப் பதிகளைப்பற்றி [விரிவாக எழுத நினைத்திருந்த வற்றைச் சுருக்கிக்கொண்டு] திருவிடவெந்தை யைப்பற்றி யெழுதித் தலைக்கட்டினேன். சிங் கப்பெருமாள் ஸ்வாமி நியமனத்தை அதில் ஒரு வாறு நிறைவேற்றினேன். இவ்விதழிலேயே அதனைக் காணலாம். மஹாநிதியில் அதற்குரிய இடத்தில் அந்தப் பாசுரம் விரிவான விவரணம் பெறும். ...இதோ எதிரே வைத்திருக்கும் கடி யாரத்தை நோக்குகிறேன்; மணி ஏற்றத்தாழ்

வின்றி 4 ஆயிற்று. வியாஸங்கள் காலையில் அச்சுக்கூடம் சேர்ந்துவிடும். நாளை மார்கழிமாதப் பிறப்பன்று அன்பர்கள் காணக் கிடைத்துவிடும். ...

தில்லியில் நம்மாழ்வார் திவ்யமங்கள் விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டை

(E. வைகுண்டமையங்கார், Delhi)

தில்லியில் சக்ரவர்த்தி திருமகன் ஸன்னிதியில் ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் திவ்ய மங்கள் விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டா மஹோத்ஸவம் 22—10—74 தொடங்கி 25—10—74 வரை பாஞ்சராத்ர ஆகமப்படி சிறப்புற நடந்தேறியது. நான்கு தினங்களும் நாலா யிர திவ்ய ப்ரபந்த சேவை, வேதபாராயணம், ஸ்ரீ ராமாயண, ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண பாராயணங்களும் தொடர்ச்சியாக நடந்தன. பூர்ணஹுதியன்று (25—10—74) கோயிலில் எல்லா எம்பெருமான்களும் விசேஷ திருமஞ்சனம் கண்டருளினர். அன்று கோஷ்டியில் 250 ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆஸ்திகள் குழுமியிருந்து சாற்றுமறையில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு தீர்த்தப்ரஸாதம் ஸ்வீகரித்தது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக யிருந்தது. அச்சமயம் அன்னகூட உத்ஸவம் பீபான்று, பெருமாள் ஏராளமான பிரஸாதம் அமுதுசெய்து, விநியோகம் செய்யப்பட்டது. ஸம்ப்ரோக்ஷண செலவு பூராவும் ஆஸ்திக பெருமக்கள் நன்கொடை யளித்து ஏற்றது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயம். அன்றே சென்னையிலிருந்து ஸ்ரீராமமந்திர் ஸ்தல ஆசாரியரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீ ஸ்ரீமந் நாராயண

ராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமிகளும், காஞ்சி ஸ்ரீமான் உ. வே. மஹாமஹிமோபாத்யாய ப்ர. ப. அண்ணங்கராசாரியரும் வாழ்த்துச் செய்திகள் அனுப்பி மங்களாசர்ஸனம் செய்தருளினர். அவர்கள் ஸ்ரீமுகத்தில் "ஒவ்வொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சன்னிதியிலும் 'பராங்குச பரகால யதிவராதியோ நம:' என்றபடி நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், இராமானுசர் இவர்களின் திவ்யமங்கள் விக்ரஹங்கள் சேவை சாதிப்பது அவச்யம்; ஆகையால், அடுத்தபடியாக சக்ரவர்த்தி திருமகன் சன்னிதியில் திருமங்கை மன்னன் அர்ச்சாரூபத்தை பிரதிஷ்டை செய்ய பிரயத்னம் பண்ண வேண்டும்' என்று வற்புறுத்தி இருந்தனர். சாத்துமுறை கோஷ்டியிலேயே டில்லி வாழும் பரம பாகவதோத்தமர்சளான ஸ்ரீ K. R. ராஜகோபாலயங்கார் முதலிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் தலா ரூ. 101 கொடுப்பதாக வாக்களித்து கலியன் விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டை ஆரம்பிக்க உத்ஸாஹமளித்தனர்.

நம்மாழ்வார் விக்ரஹ பிரதிஷ்டையும், ஸம்ப்ரோக்ஷணமும் இனிது நடைபெற அடியேனுக்கு மிகவும் ஒத்தாசையாக இருந்த எல்லா ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிகாமணிகளுக்கும் முக்கியமாக ஸ்ரீ A. ராமானுஜாசாரியர், (சென்னை) ஸ்ரீ சுந்தரவரதாசாரியர், (சென்னை) டில்லி ஸ்ரீ A.K. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார், ஸ்ரீ T.A.K. அனந்தாழ்வான் அய்யங்கார் ஆகியோருக்கு அடியேனுடைய ஹிருதயபூர்வமான க்ருதஜ்ஞதை உரித்தாகும். மங்களம்.

கனவிலறிந்த அர்த்தம்

ஸ்ரீமான் உ. வே. தி. அ. அக்காரக்கனி ஸம்பத்குமாராசாரியர், M.A.

ஓரிடத்தில் அடியேன் உபந்யஸித்துவருகையில், “யே யதா மாம் ப்ரபத்
யந்தே தாந் ததைவ பஜாம்யஹம்” என்கிற கீதாவசனத்தை (4-11) மேற்கோள்
காட்டி அதன் பொருளை விளக்க விருக்கையில், ஸபையில் வீற்றிருந்த ஓர் பெண்
மணி, “நம்மைப் போலவே எம்பெருமானும் ஒருவர் மூலமாகவே நம்மை யங்கீ
கரிக்குமென்றபடி” என்கிறான். இதைக் கேட்டு அடியேன் மிகவும் வியப்புற்றேன்.
தாம் பிராட்டியை முன்னிட்டே எம்பெருமானை யாச்ரயிப்பது போல, அவனும்
பிராட்டியை முன்னிட்டே நம்மை யங்கீகரிக்கின்றனென்பது இக் கீதாவசனத்தின்
கருத்தென்று சொன்னபடி. கனவு கலைந்துவிட்டது. “தாந் ததைவ பஜாம்யஹம்”
என்பதற்கு இப்படியுமொரு அர்த்தமுண்டென்று இதுகாறும் அடியேன் கேட்ட
தில்லை. கீதையில் பல ச்லோகங்களுக்கு நம் பாஷ்யகாரர் ஸாதிக்காத, ஆனால்
ரஸமான அர்த்தங்களைப் பெரியோர் ஸாதிக்கக் கேட்டிருப்பதுண்டு. ஆனால் இது
புதிய விஷயமாயிருந்தது. நாள் பூராவும் இதுவே சிந்தையாயிருந்தது. அர்த்தம்
மிகவும் பொருத்தமாக விருக்கிறது. ப்ரபத்யந்தே, ததைவ என்கிற பதங்களும்
மிகவும் ரஸமுள்ளனவாகின்றன. இவ்விஷயத்தில் பெரியோர்கள் திருவுள்ளத்தை
யறியவேண்டி இதை விஜ்ஞாபித்தபடி.

ஸ்ரீ வசனபூஷணத்தில், “இவன் முன்னிடுமவர்களை அவன் முன்னிடுமென்னு
மிடம் அபயப்ரதாநத்திலும் காணலாம்” (151), “இருவர் முன்னிடுகிறதும் தந்தாம்
குற்றங்களை சமிட்பிச்சைக்காக” (152) என்று தொடங்கிவிட்டு சூர்ணிகைகளால் ஒரு
சிறந்த அர்த்தம் காட்டப்படுகிறது. அதாவது, தீரக்கூழிய அபராதம் செய்து
போந்த சேதநன் திடீரென்று ஒருநாள் ஏதோ நினைத்துக்கொண்டு எம்பெருமானை
யாச்ரயிக்க விரும்பி, துணையின்றித் தானே நேராகச் சென்றால், சேதனனுடைய அள
வற்ற குற்றங்களை நன்கறிபவனான ஸர்வேச்வரன் இவனை தண்டிக்கவும் கூடுமாகை
யால், அபராதங்களைப் பொறுப்பித்து தையைத் தூண்டுபவளான பெரிய பிராட்
டியாரை முன்னிட்டே ஆச்ரயிக்கவேண்டுமென்பது நமது ஆசாரியர்களின் ப்ரஸித்த
மானதொரு உபதேசம். இப்படி தன்னை ஆச்ரயிக்கும் சேதனைத் தானே நேராக
அங்கீகரிக்கக் கூசி எம்பெருமானும் பிராட்டியை முன்னிட்டே அங்கீகரிக்கிறனென்
பது கீழே காட்டின ஸ்ரீ வசனபூஷண சூர்ணிகைகளின் தாற்பரியம். இச்சேதனனுடன்
அநாதியான, ஒழிக்க லொழியாத ஸம்பந்தம் தனக்கிருந்தும், அதைத் தானறிந்
திருந்தும் கணிசியாதே இத்தனை நாட்களும் இவன் கர்மத்தையே பார்த்து உபே
க்ஷித்திருந்த ஈச்வரனும் இன்று இவனை யங்கீகரிக்க ஸங்கோசப்பட்டு அபராதத்தைப்
பொறுப்பிக்கவல்ல பிராட்டியை முன்னிட்டே ‘யங்கீகரிப்பனாப்! பிராட்டி ஈச்வர
னின் இக்குற்றத்தைச் சேதனன் பொறுக்கும்படி செய்துவிடுவளாம்! இவ்வர்த்தத்
தைப் பிள்ளையுலகாசிரியர் பல சூர்ணிகைகளால் ஸ்தாபித்தருள்கிறார். பல
உதாஹரணங்களையும் காட்டுகிறார். “பக்தர்களைப் பேணாமல் பல நாள் துடிக்க
விட்டேனே!” என்று எம்பெருமான் தக்கப்படுவதாகவும் வெட்சப்படுவதாகவும்
அவதார சரித்திரங்களில் கேள்விப்படுகிறோம். அவ்வவதாரத்தைப் பொறுப்பிக்க
அவன் பிராட்டியின் உதவியை நாடுகிறனென்பது உலகாசிரியர் காட்டியருளும்
சீரியதோர் மஹார்த்தமாகும்.

“யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாந் ததைவ பஜாம்யஹம்” என்கிற பாசுரத்
திற்கும் இது அர்த்தமென்பது தான் அபூர்வமாகத் தோன்றிற்று.

இரண்டு சுலோகங்கள் கேள்! !

ஸ்ரீராமாநுஜனில் திவ்யப்ரபந்த மஹாநிதியை யெழுதிப் போதுபோக்குவது போல, எனது ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிசையான வைதிக மனோஹராவில் ஸர்வ சாஸ்திரார்த்த ரதநாவளி பென்று யாவச்சரீரபாதம் நடந்து செல்லக்கூடிய ஒரு க்ருதியை எழுதிவருகிறேனென்று ஏற்கனவே விஜ்ஞாபித்திருக்கிறேன். அதுவும் அகராதி வரிசையிலேயே எழுதப்பட்டு வருகின்றது. அதில் ச்ருதீதிஹாஸ புராண பஞ்ச ராத்ரங்களிலிருந்தும் பூர்வாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலிருந்தும் ப்ரமாண வசனங்களை அகராதி வரிசையிலிட்டு ஸம்ஸ்க்ருதத்திலேயே விவரணமும் எழுதிவருகிறேன். இடையிடையில் ஸ்வகீய கவிதா சுலோகங்களையும் இயற்றிச் சேர்த்து வருகின்றேன். நாற்றிசையிலும் ஸம்ஸ்க்ருத ரஸிகர்கள் அநுபவித்து வருகிறார்கள். ககாரவரிசையில் (கு-கூ) என்கிற இரண்டெழுத்துக்களுக்கு இரண்டு அநுஷ்டுப்பு சுலோகங்களை நேற்றிரவு எழுதி வியாக்கியானமுமிட்டு வைதிக மனோஹரா முத்ர ணாலயத்திற்கு அனுப்பினேன். அவ்விரண்டு சுலோகங்களையும் ஸ்ரீராமாநுஜன் மூலமாகத் தமிழறிஞர்களும் அநுபவிக்கவேணுமென்று ஆசைகொண்டு இதோ எழுதுகின்றேன். (கு) என்கிற எழுத்துக்கிடட சுலோகம் வருமாறு.

குகூடூ: சுஜதி ப்ரேயாந ஆகந்தா ஸாம்ப்ரதம் ஸகி! !

குகூடூ: சுஜிதா ஹந்த கிம்குர்யாம் ப்ருஹி ஹா ஸகி! !

[குக்குட: கூஜதி ப்ரேயாந ஆகந்தா ஸாம்ப்ரதம் ஸகி!,

குக்குட: கூஜிதா ஹந்த கிம்குர்யாம் ப்ருஹி ஹா ஸகி.]

நிகழும் கார்த்திகைமாதம் திருமங்கையாழ்வாருடைய மாதமாகையாலே அவ்வாழ்வாருடைய திவ்யஸூக்தியில் ஒரு பாசுரத்தின் கருத்தை யநுபவிக்க வேணுமென்னு மானையினால் பெரிய திருமொழியில் (10-10-6) *கோழிகூவென்னு மால் தோழி நானென்செய்கேன், ஆழிவண்ணர் வரும்பொழுதாயிற்று, கோழி கூவென்னுமால்* என்கிற அற்புதமான பாசுரத்தை அப்படியே மொழிபெயர்த்தது இந்த சுலோகம். அந்தப் பாசுரத்தின் கருத்தை முன்னம் விளக்கிக் காட்டிவிட்டுப் பின்னர் சுலோகத்திற்கு வருகிறேன். பாசுரத்தின் கருத்துத் தெரிந்தால் சுலோகத்தின் கருத்தும் தெரிந்ததேயாம். அது கேள்! கிராமங்களிலே சாமக் கோழி கூவுவதென்று ஒன்றுண்டு. அது சாமத்துக்கொருமுறை கூவும். திருவாய்மொழி யிலும் அப்படி சாமக்கோழி கூவுவதுண்டு. கண்ணபிரான் ஆய்ச்சிகள் பக்கலிலே ஒரு ஸங்கேதம் செய்வனாம்; (அதாவது 'ஆய்ச்சி! சாமக்கோழி முதலில் கூவும் போது உன்னோடு கலக்கவருவேன்; மறுபடியும் சாமக்கோழி கூவும்போது உன்னை விட்டுப் பிரிந்துபோவேன்-என்று. இப்படி ஒவ்வோராய்ச்சியிடமும் செல்லி 'குரவை துவரைகளிலே வடிவுகொண்ட சபலன்' என்று ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் (4-10) அருளிச்செய்தபடியே பலபல திவ்யமங்கள் விக்ரஹங்களைப் பரிக்ரஹித்து ஒவ்வோராய்ச்சியையும் உகப்பிப்பனாம். ஒரு கோபியின் பாசுரம் இது

பாசுரத்தைச் சிறிது மாற்றி அந்வயித்துக் கொள்ளவேணும். எங்ஙனே யென்னில்; "கோழி கூவென்னுமால் ஆழிவண்ணர் வரும்பொழுதாயிற்று; தோழி நானென்செய்கேன்! கோழி கூவென்னுமால்!" என்று. *கோழி கூவென்னுமால்! என்று முதலில் ஸந்தோஷமாகச் சொல்லுகிறாள். மறுபடியும் கோழி கூவென்னு

மால் என்பது மிக வருந்திச் சொல்லுவது. ஒரு ஆய்மகள் தன்னுடைய தோழியை நோக்கி தோழி! கோழி கூவென்கிறது. இதோ கடல்வண்ணனான கண்ண பிரான் வரப்போகிறான் என்று உடல் பூரித்து உள்ளம் பூரித்துச் சொன்னான். ஒரு யாமகாலம் கண்ணபிரானோடு ஸம்ச்லேஷரஸம் அநுபவித்திருக்கிறான் அவன். ஆயினும் *பலபல வுழிகளாயிடும், அன்றியோர் நாழிகையைப் பலபல கூறிட்ட கூருயிடும்* என்கிற திருவிருத்தப் பாசுரப்படியே ஸம்ச்லேஷகாலம் ஒரு நொடிப் பொழுதாகவும், விச்லேஷ காலம் கல்பகோடி ஸஹஸ்ரமாகவும் தோற்றுவது இயல்வாதலால், கலவியாகக் கழிந்த ஒரு யாமத்தை ஒரு நொடியாகவெண்ணி, அம்மா தோழி! நான் என்ன பண்ணுவேன்! இதோ சாமக்கோழி கூவென்கிறதே, காதலன் ஓடிப்போய்விடுவனே! என்செய்வேன்! என்றலற்றுகிறான். இத்தால், கண்ணனிடம் காதல் கொண்டவர்கள் வருந்திக் கிடப்பதுதான் அதிக காலம் என்றதாயிற்று.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இதே கருத்துத்தான் மேலே குறித்த சுலோகத்திற்கும். சுருக்கமாகக் கேளீர்; [குக்குட: கூஜதி. ப்ரேயாந் ஆகந்தா ஸாம்ப்ரதம் ஸகி!] ஸகி! குக்குட: கூஜதி; ஸாம்ப்ரதம் ப்ரேயாந் ஆகந்தா என்று மகிழ்ச்சி தோற்றக் கூறினபடி. இதைக் கூறி வாய் மூடுவதற்குள்ளே மீண்டும் சொல்லுகிறான் — [குக்குட: கூஜிதா ஹந்த! கிம் குர்யாம் ப்ரூஹி ஸாஸகி!] கூஜிதா என்பது லுட்ரூபம். இதோ கோழி கூவென்னப்போகிறதே! அந்தோ! என்செய்கேன்!

(கூ) என்கிற எழுத்துக்கிட்ட சுலோகம் வருமாறு:

சுருஹே ஸா.நீரயீ தடிநா? தத? வொபா ஸரி நுடே !

சய ஸாமாநவெமாயா, ஸெஷா வொரய வஸித !

கூலே பாகீரீநத்யா: தத: டம்பாஸரித்தடே,

அத ஸாகரவேலாயாம் சேஷம் பூரய பண்டித !

கங்காநதிக்கரையிலும். பம்பாநதிக்கரையிலும் கடற்கரையிலும் என்று இவ்வளவே ஒரு கவி சொல்லி. மற்றொரு பண்டிதரை நோக்கி 'நீர் சேஷபூரணம் பண்ணும்' என்று சொல்லி நின்றார். இதுகேட்ட அந்த பண்டிதர் உடனே சேஷ பூரணம் பண்ணினார்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

[ராமோ மெலெ ஸஹோதராநு - ராமோ லேபே ஸஹோதராந்] என்று.

இந்த சுலோகம் கம்பராமாயணச் செய்யுளொன்றை வுட்கொண்டு இயற்றியது. (அதாவது) சக்ரவர்த்தி திருமகனார் விபீஷணாழ்வானை அங்கீகரித்தருளின பின்பு அவனை நோக்கிச் சொல்லும் வார்த்தையாகக் கம்பர் இயற்றிய செய்யுள் —

“ குகனெடு மைவரானேம் முன்பு, பிங்குன்று சூழ்வான்

மகனெடுமறுவரானேம் எம்மிடையன்பின்வந்த

அகனமர் காதலைய! நின்னெடு மெழுவரானேம்

புகலருங் கானந்தந்து புதல்வரால் பொலிந்தானுந்தை.”

என்பது. இதன் அரும்பெரும் பொருள் கேளீர். விபீடண! என் தகப்பனார் அநுபதினாயிரமாண்டு மலடராயிருந்து, பிறகு ஏககாலத்திலே நான்கு புத்திரர்களைப் பெற்றார்; அவ்வளவிலும் அவர்க்கு த்ருப்தி யுண்டாகவில்லை; இன்னமும் மக்கள் வேணுமென விரும்பி, என்னையும் லக்ஷ்மணனையும் மழைத்து 'நீங்கள் காட்டுக்குச் சென்று இன்னுஞ் சில ஸஹோதரர்களை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு வாருங்க

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இந்த ப்ரகரணத்தில் அன்பர்களுக்கு ஒன்று விஜ்ஞாபிக்கிறேன் திவ்ய
ப்ரபந்த மஹாநிதி தமிழ்த்துறைக்காகும். வடமொழித் துறைக்காக ஸம்ஸ்கிருத
ஸாகா தரங்கமாஸிகா என்னும் பெயரால் மாதந்தோறும் ஸ்ரீ ராமானுஜனில் ஒரு
நான்குபக்கமாவது வெளியிட்டு வருவேன். ஸம்ஸ்கிருத என்றது ஸம்ஸ்கிருத
ப்ரமாணவர்க்கங்களென்றபடி. அதுவாகிற கடலின் அலைகளும் ஸ்ரீராமானுஜனில்
வீசும், அலைக்கிடையிலே... நடைபயணம்... பற்றா... பயணிக்கும்...

ஸம்ஸ்கிருதபண்டித கோஷ்டிகளில் ஸமஸ்யை கொடுப்பதும் அதைப் பூரணம் செய்வதும் ஒரு விநோதமான போதுபோக்கு. நான்கு பாதங்கள் கொண்ட ஒரு சுலோகத்தில் ஒரு பண்டிதர் ஒரு பாதத்தைச் சொல்லி, அதற்குச் சேர மற்ற மூன்று பாதங்களைக் கூறி சுலோகத்தைப் பூர்த்திசெய்யும்படி மற்றொரு பண்டிதரை வேண்டுவது, அவர் பூர்த்தி செய்வது - ஆகிய இதற்கு ஸமஸ்யாபூரண மென்று வ்யபதேயம். இந்த பூக்ரியை அநாதிகாலமாக நடந்துவருவதொன்று. வேதாந்ததேசிகள் தமது ஸ்தோத்ர மாஷ்யத்தின் முடிவில் "சுமணி ஷட்பதி ஷஹி: யஸ்ஸஸஜாஸஹஸ்ரீ கலிகயகஜமௌ ஷஸ்ட்சஞ் ஷசன:" என்று தமக்கு ஸமஸ்யாஸஹஸ்ரீ என்று விருது உள்ளதாகக் கூறியிருப்பது காண்க. ஸம்ஸ்கிருத பத்ரிகைகளில் இற்றைக்கும் இந்த பூக்ரியை நிகழ்ந்து வருகின்றது. பூக்ருத ஸமாசாரம் கேள்வர். பூரி காமகோடி ரங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் ஸம்பகாலத்தில் நேத்ர சிகித்தையை செய்வித்துக் கொண்டதனால் அவர்களைக் காண்பதற்குப் பல வூர்களிலிருந்து பல பக்தர்கள் இவ்விடம் வந்து போகிறார்கள். என்னோடு பரிசய முள்ளவர்களும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களும் பலர் வைதிகர்களும் லௌகிகர்களும்) என்னிடமும் வருகிறார்கள். பெரும்பாலும் தினப்படியாகவே ஒருமாத காலமாய் இப்படி நேர்ந்து வருகிறது. இதை ஒரு பரம பாக்க்யமாக நினைக்கிறேன். நேற்று (10-12-71) காலை சில பண்டிதர்கள் வந்திருந்தனர். அவர்கள் இருப்பது கேரள ப்ராந்தமாம். அவர்களில் ஒருவர் (நீலகண்டசாஸ்திரியென்பவர்) தம்மைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது, தாம் ஆசுகவியென்றும், ஸமஸ்யாபூரணங்கள் அவலீலையாகச் செய்பவரென்றும் சொல்லி, 'தாங்கள் ஒரு ஸமஸ்யை கொடுக்க வேணும்' என்றார். உடனே ஒரு ஸமஸ்யை கொடுத்தேன். "யசித-அநாத-வாடி-வடி-பாண-வம-தாந-வாயா-பாஸ-யக்ஷி: - தூர்த்தாநாம் பாதமுலம் சரணமுபக தாந் பாலயாமாஸ லக்ஷ்மி:" என்று ஸமஸ்யை சொன்னேன். இதன் பொருள் என்னவென்றால், தூர்த்தர்களின் பாதாரவிந்தத்தை அடைக்கலம் புகுந்தவர்களைப் பிராட்டி காப்பாற்றினான் என்கை. இதைக்கேட்ட அந்த சாஸ்திரி சிறிதுநேரம் ஆலோசித்து 'இப்போது ஸ்புரிக்கவில்லை. தாங்கள் பூரணம் செய்து சொன்னால் கேட்டு ஸந்தோஷிக்கிறேன்' என்றார். நான்செய்து சொன்ன பூரணமாவது —

கெஷாம் கெஷீ விமெயா? உநிவரதயிதோஜ்ஜீவநம் வஸ்து கிம் தத்?
 லக்ஷ்மீஸஸ் த்ராயதே காந்? தசரததநயோ வாயஸம் கிம் சகார?
 பக்தாநாம் ரக்ஷணார்த்தம் முரரிபுஸவிதே பூரிசோ யாசதே கா?

[கேஷாம் மைத்ரீ விகேயா? முநிவரதயிதோஜ்ஜீவநம் வஸ்து கிம் தத்?
 லக்ஷ்மீஸஸ் த்ராயதே காந்? தசரததநயோ வாயஸம் கிம் சகார?
 பக்தாநாம் ரக்ஷணார்த்தம் முரரிபுஸவிதே பூரிசோ யாசதே கா?]

~~வேதமனைத்துக்கும் வித்தனாகுங் கோதை தமிழ்~~

என்று மூன்று பாதங்களைச் சொல்லிப் பூரணம் செய்தேன், இந்த மூன்று பாதங்
 களில் ஐந்து வினாக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கு ஸமஸ்யையான ஒரு
 பாதம் விடைதருவதாகும். இந்த வினாவிடைகளைச் சிறிது விவரிக்கிறேன்.

[கேஷாம் மைத்ரீ விகேயா?] யாரோடு நட்புக் கொள்வது கூடாது? என்பது
 முதல் வினா. இதற்கு விடை - ஸமஸ்யையில் முதற்பதம்; [தூரத்தாநாம்] என்பது.
 துஷ்ட ஸஹவாஸம் கூடாதென்கை. [முநிவரதயிதோஜ்ஜீவநம் வஸ்து கிம் தத்?]
 மஹர்ஷிபத்தியை உஜ்ஜீவிப்பித்த வஸ்து எது? இரண்டாவது வினா. ஸமஸ்யை
 யில் [பாதபதம்] என்கிற இரண்டாவது பதம் இதற்கு விடை; கௌதமபத்தியான
 அஹல்யையின் ஸாபவி ம்மாசனம் பண்ணினது இராமபிரானுடைய திருவடித்
 தாமரை யென்றபடி. [லக்ஷ்மீஸஸ் த்ராயதே காந்?] திருமகள் கேள்வன் யாரைக்
 காத்தருளுகிறான்? என்று மூன்றாவது வினா [சரணமுபகதாந்] என்று ஸமஸ்யையி
 லுள்ளது விடை. சரணாகதர்களை ரக்ஷித்தருளுகிறுனென்கை. [தசரததநயோ
 வாயஸம் கிம் சகார?] இராமபிரான் (சித்திரகூடத்தில்) அபசாரப்பட்ட காகத்தை
 என்ன பண்ணினார்? என்பது நாலாவது வினா. [பாலயாமாஸ] என்று ஸமஸ்யையி
 லுள்ளது விடை. ரக்ஷித்தருளினாரென்கை. [பக்தாநாம் ரக்ஷணார்த்தம் முரரிபு
 ஸவிதே பூரிசோ யாசதே கா?] பக்தர்களைக் காக்கும் பொருட்டு எம்பெருமான்
 பக்கலில் பெரும்பாலும் மன்னுடுவது யார்? என்பது ஐந்தாவது வினா. [லக்ஷ்மீ:]
 என்று ஸமஸ்யையிலுள்ள முடிவானபதம் அதற்கு விடை. புருஷகாரக்ருத்ய
 நிரதையான பிராட்டிதானே மன்னுடுகிறவள்.

இதை அந்த ஸாஸ்த்ரிகளிடம் விளக்கிச் சொல்லி அவரெதிரிலேயே இதை
 எழுதியும் முடித்தேன். இப்போது நினைவுக்கு வந்ததொன்றை உபேக்ஷிக்க முடி
 யாமல் ஈண்டு எழுதுகின்றேன். ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீம
 துபயவே. மேலைவாத்யார். திருமலை ஐயங்கார்ஸ்வாமி [இப்போது திருமலை திருப்
 பதி, பெரிய ஜீயர் ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளும் மஹா ஸ்வாமியின் பூர்வா
 ச்ரமமாதலர்] இத்தகைய கவித்திறங்களில் அத்விதீய நிபுணராய் விளங்கினவர்.
 ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலேயே எழுந்தருளியிருந்த பரமைகாந்திஸார்வபௌம ஸ்ரீமத்
 சிறுபுலியூர் மஹா ஸ்வாமியின் இளைய திருக்குமாரரான ஸ்ரீ. தொட்டயாசார்ய
 ஸ்வாமியும் அவர் நிகர்த்தவர். அதுவொருகாலம்! வித்வான்களுக்கு ஸுபிக்ஷ
 மான காலம். நினைத்து நினைத்து அழுது தீர்க்கவேண்டியகாலமிது.

“ வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகுங் கோதை தமிழ் ”

*மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளில் வெளிவருகின்ற இவ்
விராமாநுஜன் ஸஞ்சிகை மார்கழித்திங்களுக்குப் பெருமை விளைக்
கும் திருப்பாவையின் பெருமையைச் சிறிது பேசுகின்றது. அபூர்வ
மான அரிய பெரிய அர்த்தங்கள் கேளீர்.

திருப்பாவைக்குத் தனியனிட்டுருளின பட்டர் * நீளாதுங்க ச்லோகத்தில்
ச்ருதிஸூதஸிரஸ்ஸித்தம் * என்கையாலும், *பாதகங்கள் தீர்க்கும் பாசரம் பாடின
பேராசிரியர் * வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகுங் கோதை தமிழ் * என்கையாலும்
திருப்பாவைக்கும் வேதத்திற்கும் தொடர்பு இருப்பதாக ஸ்பஷ்டமாய்க் காட்டி
யுள்ளார்கள். அந்தத் தொடர்பை அடியேன் ஆராய்ந்துணர்ந்த வகையில் விஜ்
ஞாபிக்கிறேன். இந்த விஜ்ஞாபனம் இவ்வருஷத்திற்கு அபூர்வமான விருந்து.

1. [*மதிநிறைந்த நன்னூலால்.] நம்முடைய யஜுர்வேதத்தில் நாலாவது
காண்டம் ஏழாவது ப்ரச்நம் சமகப்ரச்ந மென்று பேர்பெற்றது. அதில் இரண்டா
மநுவாகம் * உத்யுதே ஸ-உத்யுதே * என்று முடிகிறது. அடுத்த அநுவாகம்
* ஸுஷிஷா உதே ஸ-ஹிஷா உதே * என்று முடிகிறது. ஸுஷிஷா என்றாலும் ஸு-திநம்
என்றாலும் நன்னூலே. நல்லமதி (ஞானம்) நிறைந்த நாளே நன்னூள் என்று
வேதம் காட்டிற்று.

2. [செய்யாதன செய்யோம்.] செய்யக்கூடாதென்று ஸாஸ்த்ரங்கள் மறுத்த
வற்றைச் செய்யோம் என்பது ஒரு பொருள். (2) சாஸ்த்ரம் விதித்திருந்தாலும்
நம் முன்னோர் செய்யாதவற்றைச் செய்யோம் என்பது மற்றொரு பொருள். இவ்
விரண்டு பொருளும் வேதம் காட்டியவை. இரண்டாவது காண்டம் ஐந்தாவது
ப்ரச்நத்தில் * நாநா-கம்வதேசு ... இத்யாதி. தைத்திரீயோபநிஷத்தில் * சுய யஜிதே
* கஷ-விசிசிதாவா ருதவிசிசிதா வா ஸுதாசு * என்று தொடங்கி * யயா தே ச-சு
வதே-சுந, தயா ச-சுவதே-யயா * இத்யாதிகள் ஓதியிருப்பதுகாண்க.

3. [ஓங்கியுலகளந்தவுத்தமன்.] முதற் காண்டம் இரண்டாம் ப்ரச்நத்தில்
* உத்யுதே ஸ-உத்யுதே ஸ-ஹிஷா உதே * என்று ஓங்கியுலகளந்த சரிதை ஓதி
யிருப்பது காண்க.

4. [ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து ... இத்யாதி.] மழை
பெய்வதற்குப் பூர்வாங்கமாக நிகழ்வனவற்றைச் சொல்லியுள்ளது. முதற்
காண்டம் ஆறாவது ப்ரச்நத்தில் * யொவெஸவஷாந-வாகத்தில் * வ-ரொவாத
உத்யுதே ... ஸு-ஹிஷாவயந ... வித்யு-கஷ-நயந பூ-வஷ-யந * என்றோதியிருப்பது
காண்க.

5. [வாயினாற்பாடி.] பாடுவது வாயில்தானே. வாயினால் என்று சொல்ல
வேணுமோ? சொல்லவேணும். இரண்டாவது காண்டம் ஐந்தாவது ப்ரச்நத்தில்
* வாது உத்யுதே-யெதாடி * என்று தொடங்கி வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் விளைந்த
தொரு விவாதத்தை ஓதிற்று. வாக்கு நான்தான் உயர்ந்தவன் என்றதாம்;
மநஸ்ஸ- நான்தான் என்றதாம். இருவரும் ப்ரஜாபதியிடம் சென்று தீர்ப்பு
கூறக் கேட்கையில் ப்ரஜாபதி மனந்தான் உயர்ந்ததென்று தீர்ப்புக் கூற
வாக்கு கோபங்கொண்டு * தசுவ-த-ஹிஷா நவா-ஜ-ஹிஷா-தித்யு-ஸ-விசு * =

தென்னுடு வடநாட்டுத் திருப்பதி யாத்திரை.

(முன் தொடர்ச்சி)

முதலியாண்டான் ஸன்னிதி. இதைப் பச்சைப் பெருமாள்கோயில் என வழங்குவர். பேட்டை என்பர் ஸாமாந்யர்.

ஸ்வாமி எம்பெருமானுக்கு ஸஹோதரிகள் இருவர் — நாச்சியாரம்மை யென்றும், தாமரையாளம்மை யென்றும். அவர்களுள் மூத்தவளுடைய திருக் குமாரர் முதலியாண்டான். பச்சை வாரணப்பெருமாள் கோவிலில் சித்திரை மாதப் புனர்வசு நன்னாளில் தோன்றியவர். பண்டு த்ரேதாயுகத்தில் ராமாவதாரத்தில் பூமந் நாராயணன் ஸ்ரீராமனாகவும் ஆதிசேஷன் லக்ஷ்மணனாகவும் அவதரித்திருந்து, பெருமாள் இளையபெருமானிடம் ஒழிவில் காலமெல்லாம் வழுவிலாத அடிமைகளைக் கொண்டு போந்தமை ப்ரஸித்தம். அந்த அவதாரத்தில் ஒரு பரமார்த்தம் பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தில் பட்டது; வகுத்த விஷயத்தில் அடிமை செய்வது ரஸமேயல்லது அடிமைகொள்வது ரஸமன்று என்றுபட்டது. அதனால், அந்த ஆதிசேஷனை சேஷியாக வைத்துத் தான் சேஷபூதனாக விருந்து அடிமை செய்து களிக்கக் காதல்கொண்டு த்வாபரயுகத்தில் அந்த ஆதிசேஷனை நம்பி மூத்தபிரானென்கிற பலராமனாக முன்தோன்றலாய்த் திருவவதரிப்பித்துத் தான் “பலதேவற்கோர் கீழ்க்கள்ளாய்” என்று ஆண்டாளருளிச் செய்தபடி அவன் தம்பியான க்ருஷ்ணனாகத் தோன்றி, பலராமனுக்கு சேஷித்வத்தையும் தனக்கு சேஷத்வத்தையும் காட்டி நின்ற விடத்திலும், செய்து போந்த அதிமாநுஷ சேஷ்டிசங்க ளாலே தனக்கு சேஷித்வமே உலகறிய நின்றபடியால் அக்குறை தீர மீண்டும் ஒரு அவதாரம் செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு இக்கலியுகத்தில், தம்பியான இளைய பெருமாள் இளையாழ்வாரென்கிற ஸ்வாமியாகவும் தான், துரித யென்கிற நிஜ நாமத்துடனே முதலியாண்டானாகவும் திருவவதரிக்கலாயிற்று.

“பாதுகே யதிராஜஸ்ய கதயந்தி யதாச்யயா, தஸ்ய தாசரதே: பாதௌ சிரஸா தாரயாம்யஹம்” என்பது இவ்வாசிரியருடைய தனியனாதலால் ஸ்ரீராமா நுஜ பாதுகா என்றே இவர் வழங்கப்பெற்று வந்தார். எம்பார்க்கு ராமாநுஜ பதச்சாயை யென்கிற ப்ரஸித்திபோலே இவர்க்கு ராமாநுஜ பாதுகை யென்கிற ப்ரஸித்தி நிகழ்ந்தது.

ஸ்வாமி ஆச்ரமஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டு தென்னத்தியூரர் கழலிணைக் கீழே வாழ்ந்தருளுங்காலத்தில் கூரத்தாழ்வானோடு கூட இவரும் ஸ்வாமியை ஆச்ர யித்து வேதாந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை அதிகரித்து நல்விரகராயிருந்தார். திருத் தகப்பனாரான வாதூல குல திலக-அநந்தநாராயண தீக்ஷிதரிடத்திலேயே ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரங்களையும் திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அதிகரித்திருந்தபடியாலே ஸ்வாமியின் அபிமானத்திற்கு ஆழ்வானைப்போலவே இவரும் இலக்காயிருந்தார். ஸ்வாமி இவ் விருவரையுமே தண்டும் பவித்ரமுமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யிருந்தது.

லௌகிகே ஸமயாசாரே க்ருதகல்போ விசாரத. என்று ஸ்ரீராமபிரானைப்பற்றி ஸ்ரீராமாயணத்திற் கூறியது போல, ஸ்வாமியின் சிஷ்யவர்க்கங்களுள் இவரிடத்து லௌகிக ஸாமர்த்தியமும் சிறப்புறப்பொருந்தியிருந்ததனால் ஸ்ரீரங்கநாததிவ்யாலய கைங்கர்ய நிர்வஹண துரக்தரக்ஷம் இவர்க்குப் பாரப்தமாயிற்று. ஸேனைமுதலியார் போலவிருந்து அரங்கன் கைங்கரியத்தை ஆண்டுலந்தபடியினாலேயே இவர்க்கு முதலியாண்டானென்று திருநாமமாயிற்றென்பர் பெரியோர். கோயிலொழுகில் இவரைப்பற்றின ப்ரஸ்தாவத்தில் — “முதலியாண்டானும் குறட்டிலே யிருந்து கார்யத்தையும், உள்ளே கருவுகல வாசலிலே யிருந்து திருமேனி யுபசாரத்தையும், ஸன்னிதியிலேயிருந்து திருப்பலள வுபசாரங்களையும் உடையவர் நியமனப்படி ஆராய்ந்துகொண்டு அனைத்தழகும் கண்டருளப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்” என்றுள்ளது.

திருவாய்மொழியீட்டில் (2-9-2.) *ஞானிக் கை தா* என்றவிடத்தில் “எம் பார்க்கு ஆண்டானருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது; அதாவது-ஒரு கிணற் றிலே விழுந்தவனுக்கு இரண்டுபேர் கை கொடுத்தால் எடுக்குமவர்களுக்கு பெளி தாய் ஏறுமவனுக்கு பெளதாயிருக்குமிதே; அப்படியே யாகிறது என்று” — என்கிற ஐதிஹ்ய ஸ்ரீஸூக்தி யுள்ளது. இதன் விவரணம் வருமாறு; — முதலியாண்டான் ஒருகால் திருநாமாயணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கையில் அவருடைய சிஷ்யரான வொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயிலிலே வந்து எம்பார் ஸன்னிகியிலே கைங்கர்யம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அப்போதொருநாள் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு எம்பார் திருவிலச்சினை ஸாதிக்க விருக்கையில் இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் தமக்கும [சக்ராங்கனம்] ஸாதிக்கும்படி வேண்டினார். அப்போது எம்பார் ‘உமக்கு விசேஷ ஸம்பந்தமுண்டா?’ என்று அவரைக் கேட்க; தேவரீருடைய ஸம்பந்தமே ஸம்பந்தம்’ என்று அவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய. அவ்வளவிலே எம்பார் இவர் முதலியாண்டானுடைய ஸ்ரீபாததவரென்று அறியாதே இவர்க்கும் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைப் பண்ணி இவரைக்கொண்டு கைங்கரியங்களுர் கொண்டெழுந்தருளியிரா நிற்கையில் ஆண்டானும் திருப்பிக் கோயிலிலே யெழுந்தருள. அப்போது அந்த ஸ்ரீவைஷ்ண வர் ஆண்டானை வந்து ஸேவிக்க, ஆண்டானுய முன்புபோல இவரைக்கொண்டு வேண்டும் கைங்கரியங்களைக் கொள்ள. அப்போது எம்பாரும்றிந்து ஆண்டான பக்கலிலே யெழுந்தருளி, ‘கனக்க அபசாரப்பட்டேன்’ என்றருளிச் செய்ய. இவ்ருடைய திருவுள்ளத்தில் க்லைசத்தையறிந்து அப்போது ஆண்டானருளிச் செய்த வார்த்தை — “ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கு இரண்டுபேர் கை கொடுத்தால் எடுக்குமவர்களுக்குப் பெளதாய் ஏறுமவனுக்குப் பெளதாயிருக்குமிதே; அப்படியே யாகிறது” என்று. ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே அழுந்தினவனுக்கு அடியேனும கை கொடுத்து தேவரீரும் கைகொடுத்தால் என்ன குறை? தேவரீர் தவறாக ஒன்றுஞ் செய்துவிட வில்லை’யா; ஏதற்காக க்லைசிப்பது? என்பது முதலியாண்டானுடைய பரமோதார மதுரமான கிருவாக்கு. [கைகொடுப்பதாவது-ஞானிக்கை கொடுத்தது]

முதலியாண்டான பணிகதவார்த்தைகளென்று அரியனவாகச் சில காண்கின்றன. ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு ஸ்வாபதேசார்த்தம்போலே சிலவார்த்தைகள் அருளிச்செய்தாராய்; அவையாவன—

1. பிராட்டிக்குச் சிறையிருப்புபோலே ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஸம்ஸாரத்தி லிருப்பு.
2. பிராட்டி இளையபெருமாள் விஷயத்தில் அபசாரப்பட்டு உடனே பெருமா னைப் பிரியநேர்ந்ததுபோல, சேதநர்களுக்கு பாகவதாபசாரம் எம்பெரு மான் திருவடி ஸம்பந்தத்தை விலகப்பண்ணும்.
3. பிராட்டிக்கு அசோகவனம் போலே இவர்களுக்கு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தரூப மான தேஹம்.
4. பிராட்டிக்கு அரக்கிகளின் ஸஹவாஸம்போலே இவர்களுக்குப்புத்ரகளத்ரா திகளின் ஸஹவாஸம்.
5. பிராட்டிக்கு மாரீசமாயாமிருகக் காட்சிபோலே இவர்களுக்கு “பாவியே னைப் பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ” என்னும்படியான விஷயங்களின் காட்சி.
6. பிராட்டிக்குத் திருவடிநேர்பட்டாப்போலே இவர்களுக்கு ஆசார்யன் நேர் படுவது.
7. பிராட்டிக்குத் திருவடிசொன்ன ஸ்ரீராமகுணங்கள் போலே இவர்களுக்கு ஆசார்யனுபதேசிக்கும் பகவத்விஷயாதிகள்.
8. பிராட்டிக்குத்திருவடி அடையாளங்கள் கூறித் திருவாழிமோதிரம் கொடுத்த துதுபோல இவர்களுக்கும் குருபரம்பரா பூர்வீகமான திருமந்த்ரோபதேசம்.
9. பிராட்டி திருவடிக்குச் சூடாமணிகொடுத்தாப்போல இவர்கள் ஆசார்யன் விஷயத்தில் தலையல்லவ் கைம்மாறிலேன் என்றிருக்கும்படி.
10. பிராட்டிக்கு ஸ்ரீ விபீஷணுழ்வானது திருமகளாருடைய ஸஹவாஸமும் பேச்சும் தாரகமாயிருந்ததுபோல இவர்களுக்கு பாகவதஸஹவாஸமும் அவர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளுமே தாரகமாயிருக்கும்.
11. பெருமாள் பிராட்டியிருந்தவிடத்தேவந்து விரோதிகளைக் கிழங்கெடுத்து அவனைக்கைக்கொண்டதுபோல, எம்பெருமான் ஆவாரார்துணையென்று அலைநீர்க்கடலுளமுந்தும் நாவாய்போல் பிறவிக்கடலுள்ளின்று துளங்கு மிவர்கவிடத்தேறவந்து பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமாகிற விரோதிகளை வேரோடே களைந்து நித்யமுக்தர் களோடே ஒருகோவையாக்கும்படி கைக் கொண்டருள்வது... இங்ஙனே பலபொருள்களுள்.

வேதாந்த தேசிகன் பெரும்பாலும் இப்பொருள்களையே திருவுள்ளம்பற்றி

“தர்ப்போதக்ர தசேந்த்ரியாநநமநோ நக்தஞ்சராதிஷ்ட்டிதே
தேஹேஸ்மிந் பவஸிந்துநா பரிகதே தீநாம் தசாமாஸ்த்தித:,
அத்யத்வே ஹநுமத்ஸமேந குருணா ஸம்போதிதார்த்தஸ் ஸுதி:
லங்காருத்தவிதேஹ ராஜாதநயா ந்யாயேந லாலப்யதே”

என்கிற ச்லோகத்தை ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்திலே பணித்தருளினார். அவ் வாசிரியர்தாமே ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் ஆண்டான் வார்த்தையாக அருளிச் செய்ததொன்றுண்டு; அதாவது—(அதில் எட்டாவதான, அதிகாரிவிபாகாதி காரத்தில்—)“ஒருமலையில் நின்றும் ஒருமலையில்தாவும் ஸம்ஹசாரத்தில் ஐந்துக்

களைப்போலே பாஷ்யகாரர் ஸம்ஸாரலங்கநம் பண்ண அவரோடுண்டான் குடல் துடக்காலே நாம் உத்தீர்ணராவுதோமென்று முதலியாண்டானருளிச்செய்த பாசரம்” என்று.

திருவல்லிக்கேணி

(கேசவன்) மாதவா! இப்போது நாம் காஞ்சிபுர ப்ராந்தத்திலுள்ள திருப்பதிகளை யெல்லாம் ஸேவித்துக்கொண்டு சென்னைமாநகரில் திருவல்லிக்கேணிவந்து சேர்ந்திருக்கிறோம். இங்கிருந்துகொண்டே திருவெவ்வுளூர், திருநின்றலூர், திருநீர்மலை, திருவிடவெந்தை, சோளஸிம்ஹபுரமென்கிற திருக்கடிகை ஆகிய தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகளை ஸேவிப்போம்.

ஸ்ரீ பார்த்தசாரதியும் - அழகியசிங்கரும்

திருவல்லிக்கேணி ஸன்னிதியில் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி யெம்பெருமான்னுக்குப் போலவே அழகியசிங்கருக்கும் ப்ராதான்யமுள்ளது. திருமங்கையாழ்வார் “விற் பெருவிழவுங் கஞ்சனார்மல்லும் லேழமுப்பாகனும் வீழச்செற்றவன்தன்னை..... கோல்கையில் கொண்டு பார்த்தன் தன் தேர்முன் நின்றானே... திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே” என்றதுபோல, “தெள்ளிய சிங்கமாகியதேவைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே” என்று மருளிச்செய்தார். தெள்ளிய சிங்கப்பெருமானைத் தெளிசிங்கப் பெருமாளென்றும் வழங்குவதுண்டு. தளசிங்கப்பெருமானென்பது சிதைவான வழக்கு. உள்ளேசென்று ஸேவித்துவிட்டுத் திருவெவ்வுளூர் புறப்படலாமென்றிருக்கையில்;

(மாதவன்) கேசவா! திருவல்லிக்கேணியைப் பாடுகிற திருமங்கையாழ்வார் “நன்மயிலைத் திருவல்லிக்கேணி யென்றும்” மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணி யென்றும் அருளிச்செய்திருக்கையாலே மயிலாபுரி யென்கிற மயிலையும் இத்தானே; “எண்ணருஞ் சீர்ப்பொய்கை முன்றோர் இவ்வுலகில் கோன்றியலூர். வண்மைமிகு கச்சிமல்லை மாமயிலை” என்று மணவாளமாமுனிக ளருளிச்செய்கபடி பேயாழ்வாருடைய திருவவதாரம் இங்குத்தானே, அவரையும் ஸேவித்துப் போவோமென்ன; (கேசவன்) மயிலையென்று தனியே சிறிது தூரத்திலுள்ளது; அங்குக் கேசவப்பெருமாள் ஸன்னிதி யென்றும் மாதவப்பெருமாள் ஸன்னிதி யென்றும் இரண்டுக்காவில சளுள்ளன; ஆண்டாள் “வங்ககடல் கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை” என்று இருவரையும் பாடியிருக்கையாலே இருவரையும் ஸேவிப்போம்..... என்று சொல்லி இரண்டு ஸன்னிதிகளிலும் பேயாழ்வாரை ஸேவித்துத் திருவெவ்வுளூர் புறப்படலாயினர்.

திருவெவ்வுளூர்

(கேசவன்) ஸ்ரீமத் பரமஹாஸ அழகியசிங்கரென்னும் ஸ்ரீமதஹோபிலம் ஜீயர் ஸ்வாமிகளின் ஆதினமான இந்த திவ்யாதேசர் நாளடைவில் திருப்பணி விசேஷங்களாலும் மற்றும் கைங்கர்ய ஸார்ப்பாஜ்யங்களாலும் முன்னேற்றமடைந்துள்ளது. இத்தலத்தில் மணவாளமாமுனிகள் ஆளவந்தாராக ஸேவை ஸாதித்தருள்

வது குறிப்பிடத்தக்கது *எவ்வுள் கிடந்தானென்று திருமங்கையாழ்வார் பாட்
லாகையாலே திருவெவ்வுளூர் என்பது உரிய வழக்கு; திருவள்ளூர் என்று சிலரோ
பலரோ வழங்கினாலும் அது திருவள்ளூர் என்பதன் விகாரமாகும். திருமழிசைப்
பிரான் தமது திருவந்தாதியில், சயனத்திருக்கோலங்கொண்ட எம்பெருமான்களைச்
சேர்த்து அநுபவிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி *நாகத்தணைக்குடந்தை வெஃகாத் திரு
வெவ்வுள், நாகத்தணையரங்கம் பேர் அன்பில்* என்கிற பாசுரம் பாடியருளினார்.
அவ்வாழ்வார் பெரும்பாலும் போதுபோக்கினது திருக்குடந்தையிலும் கச்சித் திரு
வெஃகாவிலுமாதலால் அவ்விரு திருப்பதிகளை முந்துறமுன்னம் பாடியருளினார்.
அடுத்தபடியாக இத்தலத்தைப் பேசினார். இந்த ஸன்னிதியில் கைங்கர்ய துரந்த
ரர்களாகக் காட்சிதரும் ஸ்வாமிகளில் சிலர் வேதாதிகாரிகள், சிலர் சாஸ்த்ராதி
காரிகள்... இங்ஙனையாக விளங்கிவருவது மகிழ்ச்சி தருவதாம். எம்பெருமானுடைய
திருநாமம் ஸ்ரீ வீரராகவன். திருப்புட்குழியில் விஜயராகவன், இங்கு வீரராகவன்.
கண்கொள்ளாக் காட்சியாக ஸேவை ஸாதிக்கும் ஸன்னிதிகளை யெல்லாம் உள்ளே
ஸேவித்துவிட்டுத் திருநின்றவூர் செல்வோம்.

திருநின்றவூர்

(கேசவன்) பத்தராவினென்றுப் பக்தவத்ஸலனென்றும் திருநாமம் பூண்ட
எம்பெருமான் ஸேவை தந்தருளு மிவ்விடத்தை ஸாமானியர்கள் தின்னாது என
வழங்கிவந்தாலும் திருநின்றவூரென்பதாமிது. ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ திருமலை திருப்
பதி பெரிய ஜீயர்ஸ்வாமிக்கு ஆதீனமானது இத் திருப்பதி. ஏகாந்தவாஸத்திற்கு
உரிய தலமிது. இத் திருப்பதியைப்பற்றி விநோதமாகச் சொல்லுவதொன்றுண்டு;
திருமங்கையாழ்வார் திருப்பதி யாத்திரையாக இங்கு எழுந்தருளினபோது இத்
தலத் தெம்பெருமான் *என்னைப்பெற்ற தாயாரென்கிற தேவியாரோடு அநுபவ
ரஸிகராயிருந்து ஆழ்வாரைக் கணிசியாமையாலே ஆழ்வார் பாசுரம் பாடாமலே
யெழுந்தருளிவிட்டாராம். பிறகு செய்தி தெரிந்துகொண்ட பெருமாள் தேவியா
ரரில் தூண்டப்பட்டுப் பாசுரம் பெறுவதற்காக ஆழ்வாரைத் தேடிக்கொண்டு
செல்ல, அப்போது ஆழ்வார் திருக்கடன்மல்லைத் தலசயனத்துறைவாரை யநுபவித்
துக்கொண்டிருக்க, பத்தராவிப் பெருமாள் ஆழ்வாரருகே வந்து நின்று 'ஏமாற்ற
மடைந்துவிட்டேன், பாடல்பெற வந்திருக்கிறேன்' என்று கூற, திருக்கடன்மல்லைப்
பதிகத்தில் இரண்டாம் பாட்டில் *நின்றவூர் நின்றநித்திலத்தொத்தினைக்.....
கண்டது நான் கடன்மல்லைத் தலசயனத்தே* என்று ஸாதிக்க, அப்பாசுரத்தைப்
பெற்றுக்கொண்டு திருநின்றவூர் வந்துசேர்ந்து தேவியாரிடம் இதைக்கூற, "நாதா!
ஒவ்வொரு திருப்பதிக்கும் பெரிய யெரிய பதிகங்கள் பாடியருளாநின்ற அவ்வாழ்
வாரிடம் துணுக்கைப் பாசுரமா பெற்றுவருவது; மறுபடியும் ஓடிச்சென்று ஒருபதி
கம்பெற்று வாரும்" என்று சொல்லிப் போகவிட, பத்தராவிப்பெருமாள் ஆழ்வார்
சென்றவிடமெல்லாம் தேடிச்சென்று சோழநாட்டில் திருக்கண்ணமங்கையிலே
அவரைக்கண்டு அணுகித் தேவியாருடைய கோரிக்கையைக் கூற, ஆழ்வார் திருக்
கண்ணமங்கைப் பதிகத்தின் ஐந்தாவது பாசுரத்தில் *குருமாமணிக்குன்றினை நின்ற
வூர்நின்ற நித்திலத் தொத்தினைக்...கண்ணமங்கையுள் கண்டு கொண்டேனே* என்று

பாடி, போய்வாருமென்று விடை கொடுத்துவிட்டாராம். இவ்வளவே நமக்குப் ப்ராப்தமென்று குறையோடே மீண்டாராம் பத்தராவிப்பெருமாள். ...கேசவனும் மாதவனும் உள்ளே ஸன்னிதிகளெல்லாம் ஸேவித்து விட்டுத் திருநீர்மலைக்குப் பயணமாயினர்.

திருநீர்மலை

(கேசவன்) மாதவா ! இது வொரு அற்புதமான திவ்யதேசம். ஸன்னிதி வாசலில் பெரிய புஷ்கரிணியில் இறங்கி யேறுவதும், திருமலைமேல் ஏறியிறங்குவதும் தொண்டர்களுக்கு ஒரு நற்போது போக்காயிருக்கும். இத்தலத்தைப் பாடின திருமங்கையாழ்வார் பதிகத்தின் முதற் பாசுரத்தில் "இரும்பொழில் சூழ்நன்றாய புனல் நறையூர் திருவாலி குடந்தை தடந்திகழ் கோவல்நகர், நின்றானிருந்தான் கிடந்தான் நடந்தாற்கிடம் மாமலையாவது நீர்மலையே" என்றருளிச்செய்தார். திருநறையூரில் நிற்பவனும், திருவாலி திருநகரியில் வீற்றிருப்பவனும், திருக்குடந்தையில் சயனித்திருப்பவனும், திருக்கோவலூரில் *உலகளப்பானடி நிமிர்த்து நடப்பவனுமான எம்பெருமானே இத் திருநீர்மலையிலே ஸேவிக்கப்பெற்றேனென்றுத் திருவுள்ளத்தால் இங்ஙனே யருளிச்செய்தபடி. பின்புள்ள பக்தசிகாமணிகள் மேற்சொன்ன நால்வகைத் திருக்கோவலங்களையும் தொண்டர்கள் இத்தலத்திலேயே ஸேவிக்கவேணுமென்று கருதி இங்கேயே நின்றிருந்து கிடந்து நடந்த நான்கு திருமூர்த்திகளை ஏறியருளப்பண்ணினார்கள். திருமலை மேலும் கீழிலும் நன்றாக ஸேவித்து விட்டுத் திருக்கடல்மல்லை செல்வோம். ...

திருக்கடல்மலை

(கேசவன்) கடற்சரையிலே ஸேவை ஸாதிக்கின்ற தலசயனத்துறைவாரென்னும் தலசாயி யெம்பெருமான் திருமங்கையாழ்வாரிடத்தில் இரண்டு பதிகங்கள் பெற்றார். இரண்டும் பரம்போக்யமானவை. * நண்ணுதவாளவுணரென்று தொடங்குகிற இரண்டாவது பதிகம் நம்மாழ்வாருடைய * பயிலுஞ் சுடரொளி * நெடிமாற்கடிமைப் பதிகங்கள் போலே பாகவத சேஷத்வமென்னும் மிகச் சிறந்த பொருளை வெளியிடுவதாம். பூதத்தாழ்வாருடைய திருவவதாரஸ்தல மிதுவே. இத்தலத்தை மஹாபலிபுரம் என்று சாமானியர்கள் வழங்குவர். இங்கே சுற்றிலும் சிற்ப விசேஷங்கள் மிக அற்புதமானவை. தீர்பாந்தரஸ்தர்களுக்கும் நாடோறும் வந்து காண்பதாகும். இங்கு ஞானப்பிரான் ஸன்னிதியையும் சிறிது தூரத்தில் சென்று ஸேவித்துவிட்டுத் திருவிடவெந்தை செல்வோம். ...

திருவிடவெந்தை

(கேசவன்) இத்தலத்தெம்பெருமானைத் திருமங்கையாழ்வார் ஸேவிக்கும் போது பெருமானுடைய வடிவழகி லீடுபட்டு உருமாறிவிட்டார் பாவம் ! ஆண்மையை யிழந்து பெண்மை யெய்தித் திருத்தாயார் பேச்சாலேபேசிய நுபவிக்கிறார்.

(மாதவன்.) ஆண்களாய்த் திருவவதரித்த ஆழ்வார்கள் பெண்மை யெய்திப் பேசுவதென்பது நம்மாழ்வாரிடத்திலும் திருமங்கையாழ்வாரிடத்திலுமே

யன்றோ அதிகமாகக் காண்கிறது. நம்மாழ்வார் பெண்மையெய்திப் பேசத் தொடங்கியது திருவிருத்தத்திலேயே. திருமங்கையாழ்வார் அங்ஙனம் பேசத் தொடங்கி இந்தத் திருவிடவெந்தைப் பதிகத்திலே. இங்ஙனம் பெண்மையை எய்துவதற்கு உரிய காரணத்தைப்பற்றிக் கேசவா! இங்குச் சிறியதோருபந்யாஸம்நிகழ்த்தலாமே.

(கேசவன்.) அப்படியேயாகிறது. இதோ உபந்யஸிக்கிறேன் என்ன ச்ரோதாக்களும் கூடிவிட்டார்கள். (உபந்யாஸம்.)

எம்பெருமானே அநுபவித்தல் பலவகைப்பட்டிருக்கும்; அவனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லியநுபவித்தல், திருக்கல்யாண குணங்களைச் சொல்லி யநுபவித்தல், வடிவழகை வருணித்து அநுபவித்தல், அவனுகந்தருளின திவ்யதேசங்களின் வளங்களைப்பேசியநுபவித்தல், அங்கே அபிமானமுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பெருமையைப் பேசியநுபவித்தல்;—என்றிப்படிப் பலவகைப்பட்டிருக்கும் பகவதநுபவம் இவ்வகைகளில் பரம விலக்ஷணமான மற்றொரு வகையுமுண்டு; அதாவது—ஆழ்வதாமான தன்மையைவிட்டுப் பிராட்டிமாருடைய தன்மையை ஏறிட்டுக்கொண்டேவெற்றுவாயாலேபேசியநுபவித்தல். இப்படி அநுபவிக்குந்திறத்தில், தாய்பாகரம், தோழி பாகரம், மகள் பாகரம் என்று மூன்று வகுப்புகளுண்டு.

ஆழ்வார் தாமான தன்மையை விட்டிட்டு ஸ்திரீபாவநையை ஏறிட்டுக் கொள்ளுதல் எதுக்காகவென்னில்; ஆழ்வார் தாமாக ஏறிட்டுக்கொள்ளுகிறார்ல்ல. அந்த அவஸ்தைதானே பரவசமாக வந்துசேருகின்றது. புருஷோத்தமனாகிய எம்பெருமானது பேராண்மைக்கு முன் உலகமடங்க பெண்தன்மையதா யிருக்கையாலும், ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்வாதந்திரிய நாற்றமேயின்றிப் பாரதந்திரியமே வடிவாயிருக்கையாலும் இவ்வகைகளுக்கேற்ப ஸ்திரீபாவநை வந்தேறி யன்று என்ற கொள்ளலாம். தண்டகாரணிய வாணிகளான முனிவர்கள் ராமபிரானது ஸௌந்தர்யத்திலேடுபட்டுப் பெண்மை விருப்பம் மற்றொரு பிறப்பில் ஆயர் மங்கையராய்க் கண்ணனைக் கூடினர் என்றொரு ஐதிஹ்யமுண்டு. ஆழ்வார்கள் அப்படியன்றியே அப்பாதே பெண்மையையடைந்து புருஷோத்தமனை அநுபவிக்கக் காதலிக்கின்றனர்.

ச்ருங்காரரஸத்தின் ஸப்பந்தம் சிறிதுமின்றியே தேவலம் சுத்தபுக்திரஸமாகவே பாகரங்கள் அருளிச்செய்யக் கூடுமாயினும், ஆழ்வார்கள், ச்ருங்கார ரஸத்தையும் கலந்து பாகரங்கள் பேசுவதற்குக் காரணம் யாடுதனில்? ஆரோக்கியத்திற்குக் காரணமாகிய வேப்பிலையுருண்டையை உட்கொள்ள இறையக்தமவர்களுக்கு வெல்லத்தை வெளியிற் பூசிக்கொடுத்துத் தின்பிப்பதுபோலச் சிற்றின்பம் கூறும் வகையாற் பேரின்பத்தைக்காட்டி நாட்டுகின்றனரெனப்.

பெற்று வளர்த்து, பெண்பிள்ளை யெளவன பருவத்தில் நாயகனிடத்துள்ள அன்புமிகுதியால் அவனிருப்பிடத்துக்குச் செல்லவேணுமென்று பதறுமளவில் படிபடந்து புறப்படுகை குலமரியாதைக்குப் பொருந்தாதென்று தடுப்பவள் உலகில் தாய் எனப்படுவள்; ஸித்தோபாயமான எம்பெருமானைப் பற்றின்வர்கள் பேற்றை விளம்பித்துப் பெறுதலில் காரணமில்லாமையாலே அதனை விரைவில் பெறவேணுமென்கிற ஆவலைப் பிறப்பித்து அதனால் படிபடந்து நடக்கவேண்டி வந்தவுளவில் இது ப்ரபந்தர் குடிக்கட்டுப்பாட்டுக்குச் சேராததென்று விலக்கி 'எம்பெருமான் தானே வந்து விஷயீகரிக்கக் கண்டிருக்கவேணும்' என்றுசொல்லித் துடிப்பை அடக்

கப்பார்க்கிற நம:பதத்திற் கூறப்பட்ட உபாய அத்யவஸாயமாகிற ப்ரஜ்ஞாவஸ்தையைத் தாய் என்பதா கக்கொள்ளவேண்டும்.

வேதாந்தவாசிரியர் “பாஞ்சாலீகாத்ர சோபாஹ்ருதஹ்ருதய வதூவர்க்க பும்பாவ நீத்யா பத்யௌ பத்மாஸஹாயே ப்ரணயிநி பஜத: ப்ரேயஸீபாரதந்தர்யம், பக்தி: ச்ருங்காரவ்ருத்த்யா பரிணமதி முநேர்பாவபந்தப்ரதிம்நா யோகாத் ப்ராபுக் த பாவஸ்திதிரிஹ விரஹோ தேசிகாஸ் தத்ர தூதா:” என்று த்ரமிடோப நிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியிலும், “போத்தும் தவ ப்ரியதமம் பவதீய கோதே பக்திம் நிஜாம் ப்ரணயபாவநயா க்ருணந்த: உச்சாவசைர் விரஹஸங்கமஜை ருதநதை: ச்ருங்காரயந்தி ஹ்ருதயம் குரவஸ் த்வதீயா:” என்று கோதாஸ்துதியிலு மருளிச் செய்தவை இங்கு ஸ்மரிக்கத்தக்கன கேன்மின்.

மாதவா! ஒரு விசேஷஞ் சொல்லுகிறேன் கேள். நம்மாழ்வாரும் திருவாய்மொழி யில் தாய்ப்பாசுரமாகப் பல பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். (2-4.) * ஆடியாடியில் தொடங்கி (7-2) *கங்குலும் பகலில் தாய்ப்பேச்சைத் தலைக்கட்டினார். தலைக்கட்டின அப்பதிகத்தில் எவ்விதமான விசேஷார்த்தம் அமைக்கப்பட்டதோ, அவ்வர்த்த விசேஷத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் தமது தாய்ப்பேச்சின் தொடக்கமான இத் தலத்துப் பதிகத்திலே அமைத்தார். *கங்குலும் பகலில் *செங்கயல்பாய்நீர்த் திருவரங்கத்தாய்! இவள் திறத்தென் செய்கின்றயே! ...இவள் திறத்து என் செய் ட்டாயே? ...என் சிந்தித்தாயே... என்று அரங்கனை வினவினபடி சொல்லிற்று இங்கு அவ்விஷயமே உன்மனத்தாலென்னினைந் திருந்தாய் இடவெந்தையெந்தை பிரானே! என்று ஒருகால் சொன்னாப்போல ஒன்பதிற்கால் சொல்லி, மிகச் சிறந்த தொரு ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்தத்தை வெளியிட்டாராயிற்று. ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் “உன் மனத்தால் என்னினைந்திருந்தாயென்கிறபடியே பராப்திக்கு உபாயம் அவன் னினைவு. அதுதான் எப்போதுமுண்டு; அதுபலிப்பது இவன்னினைவுமாறினால்.” என்றருளிச்செய்த சூர்ணைகள் வடிக்கட்டின சாஸ்த்ரார்த்தமாகும். இதைச்சிறிது உபநிஸித்துவிட்டு மேலே திருக்கடிகை ஸேவிக்கப்பெறப்பட்டாயிற்று. ...

திருக்கடிகை (சோளஸிம்ஹபுரம்)

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

(கேசவன்) மாதவா! இங்கு ஒரு விசேஷம் சொல்லுகிறேன் கேள். *தானு கந்தலூரெல்லாம் தன்தான் பாடி* யென்று சொல்லித் தீவ்யதேசங்களை யெல்லாம் தொழுதுபாடியருளாநின்ற திருமங்கையாழ்வார், திருவல்லிக்கேணி, அட்டபுய கரம், பரமேச்சுரவிண்ணகரம், திருநறையூர் என்கிற திருப்பதிகளைப்பாடுகையில் ஆங்காங்குத் திருப்பணிகள் செய்து தென்னன் தொண்டையர் கோனையும் வயிர மேகனையும் மல்லையர்கோன் பல்லவனையும் செம்பியன்கோச் செங்கண்ணையும் பாடி யருளினர். அவ்வாழ்வார் இப்போதெழுந்தருளியிருந்தாராகில் இத்தலத்தில் சிந் தைக்கும் கோசரமல்லாத எண்ணிறந்த திருப்பணிகளைச் சிறப்புறச் செய்துவரும் ஒரு மஹாபுருஷரையும் தவறாது பாடியிருப்பார். *நம்பின்னயின் திருநாமம்பூண்ட பரமபாகவதோத்தமரேயவர். *அநுப்ரவிச்ய ருருநே* என்கிற கணக்கிலே அககாரக் கனியெம்பெருமான் இந்த மஹாபுருஷரையநுப்ரவேசித்துச் செய்துவரும் திருப் பணிகள் திருவரங்கந்திருப்பணிகள் போலப் போற்றத்தக்கவை. மலை மேலும் கீழும் எம்பெருமானை ஸேவித்துவிட்டுச் சென்னை மாநகர்க்கே சென்று சேர்ந்து அங் கிருந்து தெற்கே புறப்பட நிச்சயித்தாயிற்று. (வழியிடை யில் மதுராந்தகம்.)

(தொடரும்)